ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА

№ 85.

KURYER WILENSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 31-го Октября.—1847—Wilno. PIĄTEK, 31-go Października.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 25-го Октября.

Высочайшій Рескриптъ,

данный на имя Главнокомандующаго Отдѣльнымъ Кавказскимъ Корпусомъ, Генералъ-Адъютанта Князя Воронцова.

Князь Михаилъ Семеновичъ! Искренно поздравляю васъ съ успѣшнымъ и блистательнымъ окончаніемъ овладѣнія Салтами, подвига, предпринятаго вами въ слѣдствіе глубокихъ и опытныхъ обсужденій вашихъ, съ благою цѣлію водворенія спокойствія и безопасности въ подвластной Намъ части Дагестана. Въ побѣдѣ нынѣ вами одержанной, а равно какъ и во всѣхъ мѣрахъ и распоряженіяхъ вашихъ, Моимъ желаніямъ и ожиданіямъ вполнѣ соотвѣтствующимъ, Я съ живѣйшимъ удовольствіемъ вижу залогъ будущаго преуспѣянія края, управленію вашему ввѣреннаго, и тѣмъ съ большимъ и истиннымъ чувствомъ изъявляю вамъ совершенную Мою признательность за столь примѣрное, съ самоотверженіемъ, не щадя здоровья, служеніе ваше.

Припоминая, что начальнымъ поприщемъ службы вашей была часть гражданская и что вы, слѣдуя собственному влеченію, перешли въ военную службу въ томъ краѣ, гдѣ нынѣ сынъ вашъ, Князь Семенъ, находился постоянно съ вами, раздѣляя всѣ труды и опасности войны, Я не могъ отказать Себѣ въ удовольствіи направить и его службу по пути, вами слѣдуемому. Въ сихъ видахъ Я назначилъ сына вашего къ Себѣ Флигель-Адъютантомъ, съ зачисленіемъ Лейбъ-Гвардіи въ Преображенскій Полкъ Штабсъ-Капитаномъ и съ состояніемъ при васъ, вполнѣ надѣясь, что и онъ, слѣдуя по стопамъ доблестнаго отца своего, будетъ подобный ему, достойный и отличный воинъ. Пребываю къ вамъ на всегда неизмѣнно благосклонный.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Въ г. Варшавѣ,
3-го Октября 1847 года.

—

Высочайшимъ Приказомъ, по Гражданскому Вѣдомству, 28-го Сентября, Кіевскаго Военнаго, Подольскаго и Волынскаго Генералъ-Губернатора чиновникъ особыхъ порученій Коллежскій Совѣтникъ *Пантовскій*, Всемилостивѣйше пожалованъ въ Статскіе Совѣтники.

—

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 25-go Października.

Najwyższy Reskrypt

do Głównodowodzącego Oddzielnym Korpusem Kaukazkim, Jenerał-Adjutanta Xięcia Worońcowa.

Xiążę Michale synu Szymona! Szczerze winszuję wam śpiesznie i świetnie dokonanego opanowania Saltów, dzieła przedsięwziętego przez was w skutek głębokich i doświadczonych kombinacyj waszych, z błogim zamiarem przywrócenia spokojności i bezpieczeństwa w podwładnej Nam części Dagestanu. W zwycięztwie, teraz przez was odniesioném, równie jak i we wszystkich środkach i rozporządzeniach waszych, Moim życzeniom i oczekiwaniom w zupełności odpowiadających, z najżywszém ukontentowaniem widzę rękojmią przyszłéj pomyślności kraju, zarządowi waszemu powierzonego, i z tém większém i prawdziwem uczuciem wynurzam wam zupełną Moję wdzięczność, za tak przykładną, z poświęceniem się, nie szczędząc zdrowia, służbę waszę.

Pomnąc, że piérwotnym zawodem służby waszéj była część cywilna, i że wy, idąc za własnym popędem, przeszliście do służby wojskowéj w tym kraju, gdzie obecnie syn wasz, Xiążę Szymon, znajdował się ciągle z wami, dzieląc wszystkie trudy i niebezpieczeństwa wojny, nie mogłem odmówić Sobie przyjemności skierowania i jego służby na drogę, przez was obraną. W tych widokach, Mianowałem syna waszego Moim Flügel-Adjutantem z zaliczeniem go do Lejb-Gwardyi Półku Preobrażeńskiego w stopniu Sztabs Kapitana i z pozostawieniem przy was, w zupełném przekonaniu, że i on, wstępując w ślady okrytego sławą ojca swego, będzie mu podobnym, godnym i dzielnym wojownikiem. Pozostaję ku wam na zawsze niezmiennie przychylnym.

Na oryginale własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

NIKOŁAJ.

w Warszawie,
3-go Października 1847 r.

—

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Cywilnym, 28-go Września, Urzędnik do szczególnych poleceń, przy Kijowskim Wojennym, Podolskim i Wołyńskim Jenerał-Gubernatorze, Radzca Kollegialny *Pantowski* Najłaskawiéj mianowany Radzcą Stanu, ze starszeństwem od d. 26 Czerwca 1847 roku.

—

Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: пріѣзжающимъ изъ-за границы иностраннымъ купцамъ, художникамъ и ремесленникамъ выдавать путевые билеты на проѣздъ прямо до тѣхъ мѣстъ, куда они отправляются, безъ представленія ихъ, въ каждомъ на пути лежащемъ губернскомъ городѣ, не распространяя однако этого измѣненія въ существующемъ порядкѣ на иностранныхъ путешественниковъ, имѣющихъ предметомъ одно лишь любопытство и удовольствіе.

—

По случаю накопившагося вновь, въ кладовыхъ Экспедиціи Государственныхъ Кредитныхъ Билетовъ, фонда звонкой монеты, съ Высочайшаго соизволенія сдѣлано распоряженіе о перевозкѣ золотой монеты и слитковъ серебра, всего на 8,678,569 руб. 20 к. сер. въ запасную кладовую, въ С. Петербургской крѣпости состоящую.

Въ назначенный для сего день 7 Октября, за болѣзнію Г. Государственнаго Контролера, Товарищъ его Тайный Совѣтникъ *Брискорнъ*, пригласилъ собравшихся въ Экспедиціи Кредитныхъ билетовъ Членовъ Совѣта Кредитныхъ Установленій и Депутатовъ отъ биржеваго купечества и иностранныхъ гостей, приступить, по прежнимъ примѣрамъ, къ повѣркѣ назначеннаго къ перевозкѣ количества золотой монеты и слитковъ.

По произведеніи таковой повѣрки, (при чемъ золотая монета и слитки серебра оказались въ объявленномъ выше количествѣ) приступлено, при тѣхъ же лицахъ, къ самой перевозкѣ, которая и совершена въ тотъ же день, подъ прикрытіемъ особо назначеннаго, при одномъ Штабъ-Офицерѣ, воинскаго пѣшаго и коннаго конвоя. По окончаніи оной, Совѣтъ Кредитныхъ Установленій, въ полномъ собраніи его Членовъ, подъ предсѣдательствомъ Его Императорскаго Высочества Принца Петра Георгіевича Ольденбургскаго, при бытности Коменданта С. Петербургской Петропавловской крѣпости *Скобелева* и тѣхъ же депутатовъ отъ биржеваго купечества, произвелъ вновь освидѣтельствованіе перевезеннаго въ запасную кладовую въ крѣпости капитала и удостовѣрился, что оный находится въ цѣлости.

Въ слѣдствіе чего, составленъ актъ, который утвержденъ подписью присутствовавшихъ при освидѣтельствованіи.

По сему акту, хранящійся въ запасной кладовой, въ С. Петербургской крѣпости, фондъ Государственныхъ Кредитныхъ билетовъ, съ присовокупленіемъ нынѣ перевезеннаго капитала, составляетъ 115,678,595 р. 19 к. серебромъ.

Jego Cesarska Mość Najwyższéj rozkazać raczył: przyjeżdżającym z zagranicy cudzoziemskim kupcom, sztukmistrzom i rzemieślnikom, wydawać świadectwa podróżne na przejazd wprost do tych miejsc, dokąd jadą, bez wizowania takowych świadectw w każdém, po drodze przypadającem, mieście gubernialném; nie rozciągając jednak téj zmiany w dotychczasowym porządku na podróżnych zagranicznych, których celem jest tylko ciekawość i rozrywka.

—

Z powodu nagromadzonego znowu, w skarbach Expedytury Biletów Kredytowych Państwa, zapasu monety brzęczącéj, nastąpiło, za Najwyższem zezwoleniem, rozporządzenie, względem przewiezienia monety złotéj i sztabek srébra, ogółem na rub. sr. 8,678,569 kop. 20, do skarbu zapasowego w twierdzy Petersburgskiéj.

W dniu, na to przeznaczonym, 7-m Października, z powodu słabości P. Kontrollera Państwa, Pomocnik jego, Radzca Tajny *Briskorn*, wezwał zgromadzonych do Expedytury Biletów Kredytowych Członków Rady Instytucyi Kredytowych, tudzież delegowanych od kupców giełdowych i goszczących obcych, aby przystąpili, podług przyjętego zwyczaju, do sprawdzenia mającéj być przewiezioną ilości monety złotéj i sztabek.

Po dokonaniu takowego sprawdzenia, (przyczém monetę złotą i sztabki srébra znaleziono w ilości wyżéj wskazanéj), przystąpiono, w obec tychże osób, do przewiezienia, które odbyło się tegoż dnia, pod eskortą umyślnie na to przeznaczonego konwoju wojskowego, pieszego i konnego, przy jednym sztab oficerze. Po przewiezieniu, Rada Instytucyj Kredytowych, w zupełnym komplecie swych Członków, pod prezydencyą Jego Cesarskiej Wysokości Xięcia Piotra Oldenburgskiego, w obec Komendanta twierdzy Petersburgskiéj śś. Piotra i Pawła, Jenerała Piechoty *Skobielewa*, tudzież tych samych delegowanych od kupców giełdowych, odbyła znowu rewizyą przewiezionego, do skarbu zapasowego w twierdzy, kapitału, i przekonała się, że tenże znajduje się w całości.

W skutku tego sporządzono akt, który podpisami swemi stwierdzili obecni przy rewizyi.

Podług tego aktu, zachowujący się w skarbie zapasowym w twierdzy Petersburgskiéj śś Piotra i Pawła, kapitał Biletów Kredytowych Państwa, wraz z przewiezionym teraz, wynosi 115,678,595 rub. 19 kop. sr.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ, 22 *Октября*.

Изъ Тулона пишутъ отъ 17 с. м., что изъ тамошней гавани отправлены три пароходные фрегата; на одномъ изъ нихъ, находится принцъ Жуэнвильскій. Слышно, что онъ намѣренъ отправиться въ Чивитавеккіо.

— Въ тулонскихъ морскихъ арсеналахъ господствуетъ чрезвычайная дѣятельность. 13 и 14 числъ прибыло туда множество пароходовъ, которые, получивъ нужные припасы, возвращаются снова къ эскадрѣ. Всѣ пароходы составятъ флотилію подъ начальствомъ герцога Жуэнвильскаго.

— Въ испанскихъ журналахъ сообщаютъ, что генералъ Серрано получилъ, въ видѣ вознагражденія за его удаленіе отъ двора, 1,200,000 фр.; думаютъ, что въ должности гренадскаго генералъ-капитана, онъ пробудетъ не долго. Утверждаютъ, будто бы онъ намѣренъ отправиться въ Парижъ, гдѣ въ отдаленіи отъ политическихъ происковъ, хочетъ жить на счетъ полученной суммы.

— Въ этихъ же мадритскихъ журналахъ утверждаютъ, что и президентъ б. кабинета, Г. Саламанка, принадлежалъ къ тайнымъ договорамъ съ генераломъ Серрано, и онъ также, за болѣе значительную сумму, то есть за два милліона фр., согласился добровольно оставить кабинетъ. Въ удостовѣреніе сего приводятъ то обстоятельство, что по прибытіи генерала Нарваэза, журналъ *Correo*, основанный и поддерживаемый иждивеніемъ Г. Саламанки, объявилъ, что прекращаетъ свое изданіе и соединяется съ журналомъ *Heraldo*, органомъ генерала Нарваэза. Между тѣмъ

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Francya.

Paryż, 22 *października*.

Donoszą z Tulonu pod dniem 17 b. m., że z tamtejszego portu wysłano trzy fregaty parowe; na jednéj z nich znajduje się Xiążę Joinville. Słychać, że się ma udać do Civitavecchia.

— W zbrojowniach morskich Tulonu panuje niezwykła czynność. Dnia 13 i 14 przybyło tam mnóstwo parostatków, które po uzupełnieniu zapasów swoich, wracają znowu do eskadry. Wszystkie parostatki utworzą flotyllę pod dowództwem Xięcia Joinville.

— Według dzienników hiszpańskich, Jenerał Serrano miał otrzymać, jako nagrodę za oddalenie się swoje od dworu, 1,200,000 fr. Co do Jeneralnego Kapitaństwa Grenady, sądzą, że tam nie pozostanie długo. Przypisują mu zamiar udania się do Paryża, gdzie daleki od zawikłań politycznych, żyć chce z otrzymanych funduszów.

— Też dzienniki Madryckie twierdzą także, że i P. Salamanka, Prezes byłego gabinetu, należał do tajemnicy układów z Jen. Serrano, i sam także, za droższą nieco cenę, to jest za dwa miliony franków, miał zezwolić dobrowolnie na opuszczenie gabinetu. Na potwierdzenie tego faktu przytaczają, że za przybyciem Jenerała Narvaez, dziennik *Correo*, utworzony i utrzymywany wielkim kosztem przez P. Salamankę, doniósł, że przestaje wychodzić i wcielił się do dziennika *Heraldo*, organu Jenerała Narvaeza. Tymczasem, dziennik Madrycki *Clamor Publico* ogłasza protestacyą PP. Escosura i Gandara, którzy wszyst-

мадритскій *Clamor publico* сообщаетъ протестацію Гг. Эскозуры и Гондары, кои всѣ эти слухи называютъ клеветою, и утверждаютъ, что перемѣна кабинета была столь же неожиданна для Г. Саламанки, какъ и для его товарищей.

— Такъ какъ амнистія Королевы Изабеллы все обща, то испанскихъ выходцевъ во Франціи извѣстили, что съ 1 Октября никакихъ вспомоществованій не будетъ уже имъ отпускаемо.

— Въ Монитерѣ пишутъ, что, по случаю назначенія герцога Омальскаго генералъ-губернаторомъ Алжиріи, морской министръ приказалъ возвратить свободу арабскимъ плѣннымъ, въ числѣ коихъ находится 70 женщинъ, 57 мальчиковъ и дѣвушекъ, не старѣе 12-ти-лѣтняго возраста, 24 старика и 9 слугъ, или черныхъ невольниковъ.

— По послѣднимъ извѣстіямъ изъ Алжира отъ 15 с. м., Кабилы, взволнованные однимъ фанатическимъ марабутомъ, въ числѣ около 1,200 чел., произвели нападеніе на французскую колонію въ Джиджелли, которая при схваткѣ сей лишилась 2 офицеровъ и нѣсколько человѣкъ рядовыхъ; но Кабилы были отражены съ гораздо значительнѣйшимъ урономъ. На другой день они появились на рынкѣ въ Джиджели, какъ будто бы ни въ чемъ неучаствовали. Абд-эль-Кадеръ снова стоитъ спокойно со своею деирею при Мелиллѣ. Деира его находится въ хорошемъ состояніи, а Кабилы снабжаютъ оную всѣмъ нужнымъ. На счетъ непріятельскихъ дѣйствій со стороны Марокканцевъ ничего уже не было слышно въ Мелильи.

— Маршалъ Бюжо пишетъ теперь исторію своего управленія въ Алжиріи. Въ военномъ министерствѣ составляютъ теперь списокъ солдатамъ погибшимъ въ Алжиріи, со времени занятія оной Французами.

— Въ Парижѣ весьма часты покражи и грабительства, и потому предположено усилить полицейскую стражу, которая и теперь состоитъ уже изъ 14,000 чел. Носятся слухи, что префектъ полиціи Г. Делессеръ намѣревается выйти въ отставку.

— Министръ торговли отправилъ трехъ врачей парижской медицинской академіи, докторовъ: Бо, Моннера и Контура, въ страны, гдѣ свирѣпствуетъ холера, для изслѣдованія этой болѣзни.

24 Октября.

Король и Королевская фамилія живутъ еще въ Сенъ-Клу, гдѣ ежедневно принимаютъ знатныхъ иностранцевъ, министровъ и прочихъ высшихъ особъ. Дворъ возвратится въ Парижъ къ празднику Всѣхъ Святыхъ, а Королева, вмѣстѣ съ герцогинею Орлеанскою отправится въ Дре, чтобы въ день поминовенія умершихъ посѣтить фамильную гробницу.

— 29-го числа, по случаю окончанія седмилѣтія со времени вступленія Г. Гизо въ кабинетъ, Король дастъ большой обѣдъ для министровъ.

— Находившаяся въ Парижѣ швейцарская молодежь, возвращается въ свое отечество.

— Говорятъ, что правительство намѣревается отправить Папскаго викарія на островъ Нугикиву, главнѣйшій изъ маркизовыхъ острововъ.

— Молодой Виконтъ Денанъ, который б. попечителя своего, Г. Мерилью, пера Франціи, не за долго предъ симъ, насильно, т. е. съ пистолетомъ въ рукахъ, хотѣлъ заставить подписать вексель на его имя, приговоренъ судомъ присяжнымъ къ пятилѣтнему заточенію.

— Г. Варенъ, Французскій посланникъ въ Лиссабонѣ, назначенъ посланникомъ въ Копенгагенъ.

— Выгоды, доставляемыя желѣзными дорогами въ Германіи, ощутительны и въ Парижѣ, ибо въ три дня доходятъ туда извѣстія изъ Берлина.

— Пакетботъ Бонапартъ, на пути въ Корсику, потопленъ другимъ пакетботомъ *Comte de Paris*; при этомъ случаѣ погибли два матроса и одинъ пассажиръ.

— „Семь смертныхъ грѣховъ," коими Евгеній Сю уже два года угрожаетъ публикѣ, дѣйствительно начнутъ выходить съ послѣднихъ чиселъ Сентября, и не въ видѣ одного, но 7 отдѣльныхъ романовъ. Всякій смертный грѣхъ будетъ составлять особый романъ въ нѣсколько томовъ. Очередь ихъ изданія будетъ слѣдующая: Гордость, Нечистота, Лѣность, Объядeніе, Зависть, Сластолюбіе и Гнѣвъ. Первый изъ сихъ романовъ, *Гордость или Княгиня*, изданъ будетъ въ трехъ томахъ.

---

kie te wieści nazywają potwarzą, i utrzymują, że zmiana gabinetu, była równie niespodzianą dla P. Salamanki, jak i dla jego kolegów.

— Ponieważ amnestya Królowéj Izabelli jest bezwyjątkowa, przeto wychodźców hiszpańskich we Francyi uwiadomiono, że od d. 1 października żadnego już wsparcia pobierać nie będą.

— *Monitor* donosi, że z powodu mianowania Xięcia Aumale Gubernatorem Jeneralnym Algieryi, Minister morski kazał wypuścić na wolność jeńców Arabskich. Pomiędzy tymi znajdowało się 70 kobiet, 56 dziewcząt i chłopców mniéj jak 12 lat mających, 24 starców i 9 służących, czyli niewolników czarnych.

— Według ostatnich wiadomości z Algieru z d. 15 b. m., Kabylowie poburzeni przez jednego fanatycznego Marabuta, w liczbie około 1,200 ludzi, przedsięwzięli napaść na francuzką osadę w Dżydżelli, która utraciła w téj rozprawie 2-ch oficerów i pewną liczbę żołnierzy. Ale Kabylowie z daleko większą stratą odparci zostali. Nazajutrz ukazali się jak zwykle na targowisku w Dżydżeli, jak gdyby nie nie zaszło. Abd-el-Kader stoi znowu z swą deirą spokojnie pod Melillą. Deira jego jest w dobrym stanie, a Kabylowie dostarczają jéj wszelkich potrzeb. O krokach nieprzyjacielskich ze strony Marokkanów nic już nie było słychać w Melilli.

— Marszałek Bugeaud zajmuje się pisaniem historyi swego zarządu Algieryą. W ministerstwie wojny pracują obecnie nad ułożeniem listy żołnierzy, których Francya utraciła w Algieryi, od czasu zajęcia tego kraju.

— Nowe kradzieże, połączone z rabunkiem, mnożą się coraz więcéj w Paryżu; z tego powodu ma być powiększona służba policyjna, która już obecnie przeszło 14,000 głów wynosi. Chodzi pogłoska, że Prefekt policyi, P. Delessert, chce opuścić urzędowanie.

— Minister handlu wysłał trzech lekarzy fakultetu Paryzkiego, doktorów: Beaut, Monneret, Contour do krajów, gdzie sroży się cholera, w celu zbadania téj choroby.

Dnia 24 października.

Król bawi ciągle z rodziną swoją w St. Cloud, gdzie codziennie przyjmuje znakomitych cudzoziemców, Ministrów i inne wyższe osoby. Dwór powróci do Paryża na święto Wszystkich Swiętych, Królowa zaś uda się z Xiężna Orleanu do Dreux, w celu znajdowania się na nabożeństwie zaduszném w grobach rodzinnych.

— Dnia 29-go b. m. jako w siódmą rocznicę wstąpienia P. Guizot do gabinetu, Król będzie dawał wielki obiad dla Ministrów.

— Bawiący w Paryżu młodzi Szwajcarowie, wracają do swojéj ojczyzny.

— Mówią, że rząd ma zamiar wysłać Wikaryusza Apostolskiego na wyspę Nuhikiwa, która jest głównym punktem wysp Markizów.

— Młody Wice Hr. Denain, który swego b. opiekuna, P. Merilhou, Para Francyi, przed niedawnym czasem gwałtownie i z pistoletem w ręku chciał zmusić do podpisania wexlu na jego imie, skazany został przez Sąd Assisów na pięcio-letnie więzienie.

— P. Varennes, Poseł francuzki w Lizbonie, przeniesiony został na tęż samę posadę do Kopenhagi.

— Dobroczynne skutki dróg żelaznych w Niemczech dają się już i w Paryżu uczuwać, wszelkie bowiem gazety i korrespondencye z Berlina dochodzą w trzy dni do stolicy Francyi.

— Statek pocztowy *Bonaparte* płynący do Korsyki, zatopiony został przez inny statek pocztowy *Comte de Paris* w nocy z 14-go na 15-ty. *Bonaparte* zatonął z całym swoim ładunkiem, przyczém utraciło życie dwóch majtków i jeden podróżny.

— „Siedm grzechów śmiertelnych", któremi Eugeniusz Sue już od 2-ch lat grozi publiczności, wychodzić zaczną rzeczywiście od końca października, i to nie jako jeden, ale jako 7 oddzielnych romansów. Każdy grzech stanowić będzie oddzielny kilkutomowy romans. Koléj wydawania ich będzie taka: Pycha, Nieczystość, Lenistwo, Obżarstwo, Zazdrość, Łakomstwo i Gniew. Pierwszy z tych romansów, *Pycha czyli Xiężna*, wyjdzie w 3-ch tomach.

Англія.

Лондонъ, 22 *Октября*.

Вчера, въ министерствѣ иностранныхъ дѣлъ былъ совѣтъ министровъ, продолжавшійся нѣсколько часовъ.

— Въ министерскомъ журналѣ *Morning-Chronicle* подтверждаютъ извѣстіе, помѣщенное въ журналѣ *Atlas* о предположеніяхъ кабинета. Министры займутся освобожденіемъ торговли отъ всѣхъ стѣсненій, уравненіемъ пошлины, уничтоженіемъ религіозныхъ преслѣдованій и возстановленіемъ общественныхъ правъ сословія, оставшагося въ небреженіи и несчастнѣйшаго изъ всѣхъ подданныхъ Королевы.

— Прекращеніе платежей ливерпульскимъ банкомъ составляетъ предметъ общихъ разговоровъ; денежный кризисъ дошелъ до высочайшей степени и опасаются еще худшихъ слѣдствій. Купеческое сословіе назначило отъ себя депутатовъ, чтобы представить министрамъ критическое положеніе города. Депутаты сіи представлялись лорду Джону Росселю, при бытности канцлера казначейства и нѣсколькихъ членовъ министерства; они старались объяснить всю трудность положенія города Ливерпуля, и что, по недостатку наличныхъ денегъ, купцы вынуждены за безцѣнокъ продавать свои товары; въ заключеніе депутаты просили оказать городу хотя временное пособіе. Лордъ Джонъ Россель отвѣчалъ, что онъ весьма сожалѣетъ о нынѣшнемъ положеніи города Ливерпуля, и что употребитъ все стараніе, чтобы оказать скорую помощь, но присовокупилъ, что правительство не можетъ само собою дѣйствовать по сему предмету.

— Въ здѣшнихъ газетахъ безпрестанно объявляютъ о новыхъ банкротствахъ — въ Лондонѣ и въ прочихъ торговыхъ городахъ.

Нидерланды.

Гага, 19 *Октября*.

Вчера Король открылъ засѣданія генеральныхъ штатовъ тронною рѣчью, въ коей между прочимъ изъяснилъ, что съ иностранными державами находится постоянно въ дружественныхъ сношеніяхъ; что въ заморскихъ владѣніяхъ его господствуетъ совершенное спокойствіе, и что правительство старается вводить тамъ законы, примѣненные къ Нидерландскимъ. Далѣе Король отдавалъ справедливость сухопутнымъ и морскимъ войскамъ, за ревностное исполненіе обязанностей службы; изъявилъ радость по случаю обильнаго урожая и цвѣтущаго состоянія торговли и финансовъ, и въ заключеніе сказалъ, что министры его предложатъ проекты законовъ, клонящихся къ распространенію общаго благосостоянія.

— Сегодня было первое засѣданіе второй палаты, на коемъ повѣрены выборы, а потомъ избраны три кандидата въ должность президента, изъ числа коихъ, Король утвердилъ Г. Бореля фанъ-Гогелландена предсѣдателемъ второй палаты генеральныхъ штатовъ.

— Вице-адмиралъ Михельсонъ назначенъ начальникомъ Голландскаго флота въ Остъ-Индіи.

Италія.

Римъ, 8 *Октября*.

Общій смотръ гражданской гвардіи и линѣйнаго войска, происходившій вчера, по повелѣнію Его Святѣйшества, послужилъ поводомъ къ торжеству, превзошедшему всѣ предшествовавшія изъявленія любви и преданности къ нынѣшнему Папѣ. Въ часъ по полудни, всѣ войска Рима, состоящія изъ гражданской гвардіи, егерей, линѣйнаго войска, драгунъ и артиллеріи съ четырьмя орудіями, собрались на большой площади св. Петра. Здѣсь прошли они, съ музыкою, сопровождаемые безчисленнымъ народомъ, мимо Его Святѣйшества, и вышли на поле, гдѣ нѣкогда происходила битва между Константиномъ и Максентіемъ. Послѣ разныхъ эволюцій войска построились въ четыре линіи, образуя четвероугольникъ. Тутъ, престарѣлый генералъ Замбони внезапно обнажилъ голову и выѣхалъ на средину, съ восклицаніемъ: *Evviva Pio IX!* Всѣ шляпы и кивера были вдругъ подняты на штыкахъ, и громогласное восклицаніе *Evviva Pio IX!* не прекращалось долгое время. Тогда генералъ воскликнулъ: „*Viva l'Italia, viva l'unione italiana!*" и какъ бы по волшебному клику, солдаты и національные гвардейцы бросились другъ другу въ объятія, и наступила столь потрясающая сцена, что изъ тысячи присутствовавшихъ никто не могъ удержаться отъ

Anglia.

Londyn, 22 *października*.

Wczoraj odbywała się znowu kilko godzinna narada gabinetowa w ministerstwie spraw zagranicznych.

— Dziennik ministeryalny *Morning-Chronicle* potwierdza udzielone przez pismo czasowe *Atlas* doniesienie o przyszłych projektach gabinetu. Ogółem zatém Ministrowie zajmą się środkami uwolnienia handlu od wszelkich ścieśnień, równiejszym rozkładem podatków, zniesieniem ostatnich śladów nietolerancyi religijnéj, i odrodzeniem towarzyskiem klassy najwięcéj zaniedbanéj i najnieszczęśliwszéj z poddanych Królowéj.

— Zawieszenie wypłat banku Liverpoolskiego, jest przedmiotem ogólnych rozmów; przesilenie pieniężne doszło do najwyższego stopnia, a jeszcze gorszych obawiają się skutków. Stan handlowy wybrał z grona swego deputacyą, w celu przedstawienia Ministrom smutnego położenia miasta. Deputacya ta miała posłuchanie u Lorda John Russel, w obec Kanclerza Izby skarbowéj i kilku członków gabinetu; przełożyła, w jak opłakanym stanie znajduje się Liverpool, że z powodu braku gotowizny, kupcy za bezcen zbywać muszą swoje towary, i prosiła przynajmniéj o tymczasowy zasiłek. Odrzekł jéj na to Lord John Russel, iż najmocniéj ubolewa nad obecném położeniem Liverpoolu, i że dołoży największéj usilności, aby mu ze śpieszną przybył pomocą. Dodał jednakże, że rząd w tym przedmiocie nie może działać bezpośrednio.

— Gazety tutejsze donoszą ciągle o nowych upadłościach, tak w Londynie, jako i w innych miastach handlowych.

Niderlandy.

Haga, 19 *października*.

W dniu wczorajszym Król zagaił osobiście Stany Powszechne mową tronową, w któréj między innemi wyraził, że zostaje ciągle w przyjaznych stosunkach z postronnemi mocarstwy; że w jego posiadłościach zamorskich panuje najzupełniejsza spokojność, tudzież, że tamże rząd zaczyna wprowadzać prawa, więcéj zastosowane do prawodawstwa Niderlandów. Daléj oddaje Monarcha pochwały wojskom lądowym i morskim, z powodu gorliwego pełnienia służby; cieszy się z obfitych zbiorów zboża i kwitnącego stanu handlu, jako też i finansów; nakoniec oświadcza, że Ministrowie jego wniosą projekta do praw, mające na celu dalsze rozwijanie publicznéj pomyślności.

— Izba druga zebrała się dzisiaj na piérwsze swoje posiedzenie, sprawdziła wybory, a następnie wybrała trzech kandydatów do prezesostwa, z których Król mianował Prezesem drugiéj Izby Stanów, P. Boreel van Hoogelanden.

— Wice-Admirał Michielsen mianowany został dowódzcą Niderlandzkich sił morskich w Indyach.

Włochy.

Rzym, 8 *października*.

Ogólny przegląd narodowéj gwardyi i wojska liniowego, który się odbył dnia wczorajszego, z rozkazu Jego Świątobliwości, posłużył za powód do uroczystości, która o wiele przewyższyła wszystkie uprzednie wynurzenia miłości i poświęcenia się dla obecnie panującego Papieża. O godzinie 1-éj z południa, wszystkie wojska Rzymu, składające się z gwardyi narodowéj, strzelców, wojska liniowego, dragonów i artylleryi, ze cztérma działami, zgromadziły się na wielkim placu św. Piotra. Tu przeciągnęły z muzyką, w towarzystwie licznego ludu, przed Jego Świątobliwością i wyszły na pole, gdzie niegdyś zaszła bitwa między Konstantynem i Maxencyuszem. Po różnych obrotach, wojska uszykowały się we cztéry linie i utworzyły czworobok. Tu, sędziwy Jenerał *Zamboni* wyjechał nagle na środek, i odkrywszy głowę zawołał: *Evviva Pio Nono!* Wszystkie kapelusze i kaszkiety w okamgnieniu podniosły się w górę na bagnetach, a nieustanne okrzyki: *Evviva Pio Nono!* długo jeszcze się przedłużały. Następnie zawołał Jenerał: „*Viva l'Italia, viva l'unione italiana*", i jakby na czarnoxięskie hasło, żołnierze i gwardyacy narodowi, rzucili się nawzajem w objęcia, i nastąpiła tak wzruszająca scena, że z tysiąców obecnych, nikt nie mógł łez swoich powstrzymać. Lecz któż opisze powrót wojska do miasta? Na okrzyk: „*ognia!*" na całéj

слезъ. Но кто опишетъ возвращеніе въ городъ? На восклицанія: „огня!“ по всему Корсо внезапно зажглась великолѣпная иллюминація. Народъ принималъ каждый отрядъ съ чрезвычайнымъ восторгомъ, махая платками и знаменами; воины махами оружіемъ и отвѣчали на привѣтствія. Всѣ обнимали другъ друга, граждане и солдаты, мужчины и женщины.

— Знаменитый проповѣдникъ, монсиніоръ Фосколо, добровольно отказался отъ званія Іерусалимскаго патріарха, занимаемаго имъ въ продолженіе 19 лѣтъ, и потому Его Святѣйшество предоставилъ ему вакантное патріаршество въ Александріи, а на его мѣсто назначилъ Іерусалимскимъ патріархомъ, монс. Іосифа Велергу, бывшаго миссіонера въ Сиріи, Месопотаміи и Персіи. Со времени овладѣнія Турками Палестиною, Іерусалимскіе патріархи пользовались однимъ лишь титуломъ, но проживали въ Римѣ; отнынѣ же, новый патріархъ, вслѣдствіе заключенныхъ договоровъ между нынѣшнимъ Папою Піемъ IX и Оттоманскою Портою, при посредствѣ того же мисс. Валерга, будетъ проживать въ Іерусалимѣ, гдѣ для устройства приличнаго помѣщенія назначена значительная сумма; годичное жалованіе опредѣлено изъ суммъ конгрегаціи пропаганды въ 2,000 римскихъ скуди. Сверхъ сего, Папа изъ собственныхъ доходовъ назначилъ соотвѣтственную сумму на издержки при первомъ обзаведен и.

— Въ *Courrier Fran çai>* сообщаютъ, что вскорѣ будетъ назначенъ папскій нунцій при оттоманской портѣ, что должно быть весьма полезно для сирійскихъ христіанъ.

— 1-го числа скончался здѣсь кардиналъ Албергини, родившійся въ Болоньи 13 Сентября 1770 года и произведенный въ кардиналы Папою Григоріемъ XVI въ 6 день Апрѣля 1836 года.

— Папа положилъ помѣститься въ тѣхъ комнатахъ, въ коихъ заключенъ было Пій VII. Германскій живописецъ *Overbeck* получилъ порученіе украсить ихъ своими фресками. Для украшенія потолка избралъ онъ слѣдующій предметъ: Іисусъ, искушаемый Фарисеями, скрывается отъ нихъ. — Папа совершенно одобрилъ сей выборъ.

— Третьяго дня, ночью, шайка воровъ, отправлявшая съ давняго времени свое ремесло подъ предводительствомъ л'Ачетарелло и ли-Гверчіо, была вмѣстѣ съ этими лицами открыта и захвачена. Въ шайкѣ этой находилось 14 чел., и всѣ они въ преддверіи древняго храма мира (бывшей базилики В. Константина) занимались раздѣломъ краденныхъ вещей, когда полицейскій отрядъ, усиленный десяткомъ карабинеровъ, занявъ всѣ выходы, аттаковалъ воровъ и всѣхъ захватилъ. Въ то же время открыли и другой притонъ подобной же шайки, гдѣ нашли много похищенныхъ вещей, и доставили оныя въ судъ.

Флоренція, 12 *Октября*.

Оффиціальная *Gazetta di Firenze*, въ сегодняшнемъ нумерѣ, сообщаетъ великогерцогскій декретъ (отъ вчерашняго числа), въ силу котораго герцогство Луккское принимается имъ во владѣніе. Министерство и государственный совѣтъ Лукки распускаются, съ оставленіемъ при бывшихъ министрахъ какъ титуловъ, такъ и жалованья; напротивъ, всѣ прочіе луккскіе чиновники и члены магистрата остаются на прежнихъ мѣстахъ. Всѣ законы, постановленія и распоряженія прежняго правительства до-времени удержаны. Смертная казнь отмѣняется, какъ и въ Тосканѣ. Съ тѣмъ вмѣстѣ, великій герцогъ объявляетъ прощеніе всѣмъ своимъ новымъ подданнымъ, которые за неважныя преступленія противъ государства или частныхъ лицъ, преданы суду или уже подверглись осужденію. Вчера, маркизъ *Ринуччини* отправился отсюда въ Лукку, чтобы, именемъ великаго герцога, формально принять во владѣніе это герцогство и привести къ присягѣ тамошнія начальства. Въ Лукку равномѣрно посланъ отсюда гарнизонъ, въ замѣнъ чего луккскія войска прибудутъ во Флоренцію. Трудно описать восторгъ, возбужденный въ народѣ этимъ событіемъ. Вчера вечеромъ собралось предъ В. герцогскимъ дворцомъ около 50,000 народа, съ факелами и знаменами, при безпрерывныхъ радостныхъ восклицаніяхъ. В. герцогъ появился у окна, и привѣтствуемъ былъ живѣйшими восклицаніями любви и почтенія.

ulicy Corso zajaśniała natychmiast najrzęsistsza illuminacya. Lud przyjmował każdy oddział z nadzwyczajnym zapałem, wywijając chustkami i chorągwiami; żołnierze wywijali bronią i odpowiadali na witania. Wszyscy się uściskali nawzajem, obywatele i żołnierze, mężczyźni i kobiety.

— Gdy sławny kaznodzieja, Mons. *Foscolo*, zrzekł się dobrowolnie Patryarchatu Jerozolimskiego, który przez 19 lat piastował, przeto Jego Świątobliwość Papież poruczył mu opróżniony Patryarchat w Alexandryi, a zaś na jego miejsce, mianował Patryarchą Jerozolimskim, Monsignora Józefa *Velerga*, byłego missyonarza w Syryi, Mezopotamii i Persyi. Od czasu zajęcia Palestyny przez Turków, Patryarchowie Jerozolimscy nosili tylko sam tytuł, rzeczywiście zaś mieszkali w Rzymie; odtąd zaś nowy Patryarcha, skutkiem nowo-zawartych układów pomiędzy teraźniejszym Papieżem Piusem IX a Portą Ottomańską, które samże Mons. Velerga przed mianowaniem swojem prowadził i zawarł, mieszkać będzie w Jerozolimie, gdzie mu na wybudowanie stosownego pomieszkania, przeznaczono z funduszów Kongregacyi Propagandy znaczną summę, a roczną jego płacę, z tychże funduszów, oznaczono na 2,000 skudów rzymskich. Prócz tego Papież, ze swojéj własnéj szkatuły, udzielił odpowiednią summę, na koszta piérwszego urządzenia się tego nowego Xiążęcia Kościoła.

— *Courrier Français* donosi, że wkrótce mianowany zostanie Nuncyusz Apostolski przy Porcie Ottomańskiéj, co mianowicie powinno stać się korzystném dla Chrześcian Syryjskich.

— Dnia 1 października zakończył tu życie Kardynał Alberghini, urodzony w Bolonii 13 września 1770 roku, i posunięty na Kardynała przez Papieża Grzegorza XVI w dniu 6 kwietnia 1836 r.

— Papież postanowił zająć na mieszkanie te pokoje, w których Pius VII był uwięziony. Sławny malarz niemiecki Overbeck, otrzymał polecenie przyozdobienia ich swemi freskami. Na obraz, mający być na suficie, malarz obrał sobie przedmiot następujący: Chrystus kuszony przez Faryzeuszów, znika przed niemi.— Papież pochwalił w zupełności ten wybór.

— Onegdajszéj nocy banda złodziei, która rzemiosło swoje od dawnego już czasu wykonywała pod przewództwem dwóch hersztów: l'Acetarello i li-Guercio, została z temiż hersztami odkrytą i ujętą. Liczba ich wynosiła 14 i właśnie zajęci byli w przedsionku starożytnéj świątyni Pokoju, (dawniéj bazyliki W. Konstantyna), rozdziałem łupów, gdy oddział gwardyi narodowéj, wzmocniony kilkunastu karabinierami, osadził wszystkie wyjścia, i ze spuszczonemi bagnetami na złodziei natarłszy, wszystkich bez wyjątku ich pojmał. Jednocześnie odkryto jeszcze inną kryjówkę, gdzie mnóstwo skradzionych rzeczy znaleziono i właściwemu sądowi oddano.

Florencya, 12 *października*.

Urzędowa *Gazetta di Firenze*, w dzisiejszym swoim numerze, ogłasza dekret W. Xięcia, z daty wczorajszéj, mocą którego Xięstwo Lukki przyjmuje się pod jego władzę. Ministerstwo i Rada Stanu Lukki zostają rozwiązane, z pozostawieniem byłym Ministrom tak tytułów, jak i dotąd pobieranéj płacy; wszyscy zaś inni urzędnicy i członkowie magistratu m. Lukki pozostają na swoich miejscach. Wszystkie prawa, postanowienia i urządzenia poprzedniego rządu utrzymują się do pewnego czasu Kara śmierci znosi się, jak w Toskanii. Przytém W. Xiążę Toskański ogłasza amnestyą dla wszystkich swoich nowych poddanych, którzy za pomniejsze przestępstwa przeciw władzom lub prywatnym osobom, są zapozwani przed sąd lub już ulegli wyrokom. Wczoraj, Margr. *Rinuccini* udał się ztąd do Lukki, iżby, w imieniu W. Xięcia, objąć formalnie w posiadłość to xięstwo i przywieść tameczne władze do przysięgi na wierność. Tamże posłano ztąd również załogę Toskańską, w zamian czego wojska Lukieskie przybędą do Florencyi. Trudno opisać radość i uniesienie, jakie ten wypadek obudził w publiczności tutejszéj. Wczoraj wieczorem, zebrało się przed pałacem W. Xięcia, około 50,000 ludzi, z pochodniami i chorągwiami, wydając nieustanne okrzyki radości. W. Xiążę ukazał się w oknie, i powitany został najżywszemi oznakami miłości i uwielbienia.

— Актовъ, относящихся къ уступкѣ герцогства Лукскаго,—числомъ четыре: грамоты отреченія герцога и наслѣднаго принца, манифестъ герцога къ подданнымъ (всѣ три подписаны въ Моденѣ, 5-го Октября) и декретъ великаго герцога тосканскаго о принятіи Лукки во владѣніе. Въ манифестѣ къ жителямъ Лукки, герцогъ говоритъ, что онъ постоянно былъ одушевляемъ желаніемъ сдѣлать народъ свой счастливымъ, но что, видя изъ послѣднихъ происшествій трудность выполнить такое желаніе, превозмогъ свою любовь къ подданнымъ и рѣшился отречься отъ престола. Прощаясь съ жителями Лукки, герцогъ увѣщеваетъ ихъ не разрушать собственнаго благоденствія, быть вѣрными новымъ государямъ, законамъ и начальствамъ, и не измѣнять религіи.

— Вчера издано пересмотрѣнное постановленіе объ учрежденіи гражданской гвардіи въ Тосканѣ. Цѣль и долгъ ея слѣдующіе: защищать законнаго Государя страны, независимость и неприкосновенность государства, заставлять повиноваться законамъ, сохранять и возстановлять порядокъ и публичное спокойствіе, и въ случаѣ нужды подкрѣплять войско на дѣйствительной службѣ. Великій герцогъ предоставилъ себѣ и своимъ потомкамъ главное начальство надъ гражданскою гвардіею. Всѣ Тосканцы отъ 18-ти до 60-ти лѣтняго возраста, а также иностранцы, которые живутъ въ Тосканѣ пять лѣтъ, если они владѣютъ недвижимымъ имѣніемъ, или десять лѣтъ, если они не владѣютъ недвижимымъ имѣніемъ, принадлежатъ къ гражданской гвардіи. Однако же всѣ должностныя лица освобождены отъ службы; также поденщики, слуги и земледѣльцы, которые впрочемъ принадлежатъ къ резерву. Наказанные преступники или люди съ дурною репутаціею лишаются чести служить въ гражданской гвардіи. Гражданская гвардія можетъ собираться только по повелѣнію начальниковъ. Великій герцогъ предоставляетъ себѣ право распускать ее въ тѣхъ мѣстахъ и приходахъ, гдѣ она будетъ сопротивляться повелѣніямъ начальствъ, или вмѣшиваться въ государственныя дѣла.

— Проѣзжавшій чрезъ нашъ городъ французскій посланникъ при неаполитанскомъ дворѣ, графъ Брессонъ, былъ на частной аудіенціи у В. герцога Тосканскаго.

Лукка, 14 *Октября*.

Великій герцогъ Тосканскій и настоящій герцогъ Лукскій, Леопольдъ II, совершилъ сегодня торжественный въѣздъ, въ сопровожденіи В. герцогини, наслѣднаго принца и многочисленной свиты. Народъ принялъ съ радостію новаго владѣтеля. Сегодня весь городъ будетъ иллюминованъ.

— Въ настоящую минуту всѣ Лукскія войска съ отрядомъ Тосканцевъ стоятъ предъ герцогскимъ дворцомъ; всѣ чиновники собираются туда къ статсъ-совѣтнику Ринуччини, которымъ приведены будутъ къ присягѣ на вѣрность новому монарху; лукскіе гербы замѣнены тосканскими.

— Здѣсь учреждена административная коммисія для временнаго управленія этою страною. Власть сія обязана докладывать рапортами тосканскому министерству обо всѣхъ дѣлахъ, которыхъ по силѣ данныхъ инструкцій сама не можетъ рѣшать.

— Не все Лукское герцогство будетъ присоединено къ В герцогству тосканскому, но только округи— Піетра Санта и Берга, по силѣ трактата 1844 года; округъ Фиριццанскій отходитъ къ Моденскому герцогству по силѣ Вѣнскаго трактата, а Патремольскій къ герцогству Пармскому. Герцогъ для себя и своего сына, Донъ Фердинанда (женатаго на сестрѣ герцога Бордосскаго) сохранилъ званіе Лукскаго герцога, пока онъ или сынъ его не получатъ въ обладаніе Пармскаго герцогства, которое на основаніи вѣнскаго трактата перейдетъ къ нимъ послѣ кончины Маріи Лудовики (вдовы Наполеона). До того же времени, В. герцогъ Тосканскій будетъ доставлять герцогу Лудовику или его сыну, по 9,000 скуди (12 т. руб. сер.) въ мѣсяцъ.

Туринъ, 17 *Октября*.

Вчера совершено было крещеніе новорожденной дочери герцога Савойскаго; воспріемникомъ отъ имени Папы былъ Папскій нунцій, архіепископъ Торскій Антонучи. Такъ какъ сановникъ этотъ заступалъ мѣсто Папы, то онъ былъ привезенъ и отвезенъ съ приличными почестями. Новорожденная принцесса наречена именами: Марія-Пія.

— Aktów, odnoszących się do ustąpienia Xięstwa Lukki, a ogłoszonych w dzisiejszéj Gazecie, jest w ogólności cztéry: abdykacya samego Xięcia i jego Następcy, manifest Xięcia do swoich poddanych, (wszystkie trzy akta podpisane w Modenie, d. 5 października): i dekret W. Xięcia Toskańskiego, o objęciu Lukki w posiadłość. W manifeście do mieszkańców Lukki, Xiąże wyraża: iż zawsze był ożywiony chęcią uszczęśliwienia swego narodu, lecz uznawszy, z powodu ostatnich wypadków, trudność uskutecznienia téj chęci, przemógł miłość swą ku poddanym i postanowił złożyć koronę. Żegnając czule mieszkańców Lukki, Xiąże upomina ich, aby nie niszczyli sami własnego szczęścia, byli wiernymi nowym swoim władzcom, prawom i zwierzchności, i nie zmieniali swojéj religii.

— W tych dniach ogłoszoną tu została przejrzana ustawa o urządzeniu gwardyi narodowéj w Toskanii. Cel jéj i obowiązek jest następujący: bronić prawego Monarchy kraju, niezawisłości i nietykalności państwa, zmuszać do uległości prawom, przestrzegać i przywracać porządek i publiczną spokojność, a w razie potrzeby wspierać wojsko w rzeczywistéj służbie wojennéj. W. Xiąże warował sobie i swoim potomkom główne dowództwo nad gwardyą narodową. Wszyscy Toskańczycy od 18 do 60 lat wieku, tudzież cudzoziemcy, którzy mieszkają w Toskanii lat pięć, jeśli posiadają nieruchomy majątek, albo lat dziesięć, jeśli nie mają nieruchomego majątku, należą do gwardyi narodowéj. Jednakże wszystkie osoby, sprawujące jakikolwiek urząd, uwolnione są od służby; podobnież wyrobnicy, słudzy i rolnicy, którzy zresztą należą do wojska odwodowego. Winowajcy karani, albo ludzie złéj opinii, usuwają się od zaszczytu służenia w gwardyi narodowéj. Gwardya może się zgromadzać tylko na rozkaz swoich naczelników. Wielki Xiąże waruje sobie prawo rozwiązywania jéj w tych miejscach i parafiach, gdzie się sprzeciwiać będzie rozkazom zwierzchności lub wdawać się w publiczne interessa.

— Przejeżdzający tu Poseł francuzki przy dworze Neapolitańskim, Hr. Bresson, miał prywatne posłuchanie u W. Xięcia Toskańskiego.

Lukka, 14 *października*.

W. Xiąże Toskański i teraźniejszy Xiążę Lukieski, Leopold II, odbył tu dziś uroczysty wjazd, w towarzystwie W. Xiężny, Xięcia Następcy i licznego orszaku. Lud przyjął z radością nowego Władzcę. Dziś całe miasto będzie oświecone.

— W téj chwili całe wojsko Lukieskie, z kompanią Toskańczyków, stoi przed pałacem Xiążęcym; wszyscy urzędnicy śpieszą tam dla złożenia Radzcy Stanu Rinuccini przysięgi na wierność nowemu Monarsze. Herby Lukieskie zastąpione zostały przez Toskańskie.

— Ustanowioną tu została Kommissya administracyjna do kierowania tymczasowie sprawami tego kraju. Władza ta obowiązana jest zdawać raporta Toskańskiemu ministerstwu o wszelkich sprawach, których, według udzielonych instrukcyi, sama rozstrzygać nie może.

— Nie całe Xięstwo Lukki przyłączone będzie do W. Xięstwa Toskańskiego, ale tylko okręgi *Pietrasanta* i *Barga*, stosownie do traktatu z roku 1844; okręg *Fivizzano* odpada do Xięstwa Modeny, stosownie do traktatu Wiedeńskiego, a okręg *Potremoli* do Xięstwa Parmy. Xiążę dla siebie i dla syna swojego, Don Ferdynanda (żonatego z siostrą Xięcia Bordeaux), zachowuje tytuł Xięcia Lukki, dopóki czy on sam, czy syn jego, nie obejmą Xięstwa Parmy, które na mocy Wiedeńskiego traktatu, przypaść ma na nich po śmierci Maryi Ludwiki (wdowy po Napoleonie). Do tegoż czasu, W. Xiąże Toskański, płacić ma Xięciu Ludwikowi lub jego synowi, po 9,000 skudów (12,000 rubli sr.) miesięcznie.

Turyn, 17 *października*.

Wczoraj odbył się chrzest nowo-narodzonéj córki Xięcia Sabaudyi, którą, w imieniu Ojca św., trzymał do chrztu Nuncyusz Papiezki, Xiądz Antonucci, Arcybiskup Torsu. Że pomieniony Prałat zastępował Ojca św., przywieziono go i odwieziono do jego pałacu z nadzwyczajnemi honorami. Nowo-narodzona Xiężniczka otrzymała imiona: Marya-Pia.

— Министръ военный, флота и внутреннихъ дѣлъ, маркизъ *ди-Вилламарина*, а также министръ иностранныхъ дѣлъ, графъ *Соларо делла-Маргарита*, королевскимъ постановленіемъ 11-го числа уволены отъ службы, а на ихъ мѣсто назначены: министромъ иностранныхъ дѣлъ, графъ *Асинари ди-Санъ-Марцано*, теперешній посланникъ при неаполитанскомъ дворѣ; директоромъ министерства военнаго и флота, генералъ-маіоръ графъ *Брольи ди-Казальборгоне*, а министромъ внутреннихъ дѣлъ, теперешній директоръ того же министерства, кавалеръ *Амороа ди-Невине*. Сверхъ сего, дѣйствительнымъ начальникомъ и президентомъ по вѣдомству просвѣщенія, назначенъ теперешній директоръ онаго, маркизъ *Алфіери*, мужъ всѣми любимый и почитаемый. Вообще вся эта перемѣна кабинета произведена, какъ кажется, въ духѣ прогресса.

Неаполь, 27 Сентября.

Теперь здѣсь увѣрены, что лордъ Пальмерстонъ подалъ нашему правительству ноту, въ которой требовалъ исполненія заключеннаго въ 1816 г. съ Англіею трактата, по силѣ котораго Король Неаполитанскій обязывался каждое возвышеніе таможенныхъ пошлинъ предлагать напередъ разсмотрѣнію созваннаго для этой цѣли сицилійскаго парламента. Послѣ совѣщанія съ австрійскимъ кабинетомъ, Король Фердинандъ отвѣчалъ на эту ноту, что помянутый трактатъ теперь не имѣетъ дѣйствія, потому-что сицилійскій парламентъ распущенъ королевскимъ декретомъ по всѣмъ предписаннымъ формамъ.

Испанія.

Мадритъ, 12 Октября.

Третьяго дня, въ день рожденія Королевы, прибыло во дворецъ слишкомъ 2,000 человѣкъ, въ числѣ коихъ находились всѣ почти гранды. На большомъ балѣ, данномъ того же дня въ замкѣ, собралось слишкомъ 800 человѣкъ, и даже ревностные прогрессисты не преминули воспользоваться этого милостію. Министры употребили посредничество Папскаго Делегата, Монсиньоръ Брунелли, для примиренія Королевской четы. Прелатъ сей отправился 9-го числа въ Пардо, гдѣ имѣлъ продолжительный разговоръ съ Королемъ, слѣдствіемъ котораго было то, что Король написалъ на другой день къ своей супругѣ почтительное письмо, въ коемъ поздравляя Ея Величество съ днемъ рожденія, просилъ вмѣстѣ дозволенія жить снова съ нею во дворцѣ. Лица, окружающія Короля, утверждаютъ, что если онъ жаловался донынѣ на генерала Серрано, то единственно потому, что при встрѣчѣ во дворцѣ, сей послѣдній никогда не снималъ передъ нимъ шляпы.

— Генералъ Серрано выѣхалъ вчера въ Гренаду. Его дяди, генералъ Домингузъ и министръ Росъ-де-Олано, вѣрный другъ его, ѣхали верхомъ подлѣ его экипажа, запряженнаго шестеркою лошадей. Его сопровождаютъ злословія обѣихъ партій, какъ модерадосовъ такъ и прогрессистовъ. Однако первые охотно простили бы и удержали его при настоящемъ положеніи, если бы могли надѣяться, что онъ свое вліяніе будетъ постоянно употреблять въ ихъ пользу, нанося вредъ прогрессистамъ, какъ это онъ сдѣлалъ при послѣдней перемѣнѣ кабинета.

— Вдовствующая маркиза Монтихо, короткая пріятельница ген. Нарваэза, извѣстная своимъ умѣньемъ устроивать увеселенія, назначена въ званіе оберъ-гофмейстерины двора (*Camerera Mayor*); мѣсто это оставалось вакантнымъ по увольненіи маркизы Санта-Крусъ.

— Секретарь Королевы Донъ Вентура де-ла-Вега, который прежнимъ кабинетомъ назначенъ былъ помощникомъ статсъ-секретаря въ министерствѣ иностранныхъ дѣлъ, отрѣшенъ отъ этой должности генераломъ Нарваэзомъ.

— На основаніи королевскихъ постановленій, подписанныхъ министромъ финансовъ Орландо, пріостановлена продажа имѣній принадлежащихъ благотворительнымъ заведеніямъ и обществамъ.

— Королевскимъ постановленіемъ, за подписью министра юстиціи Аррацола назначенъ въ Мадритѣ особый прокуроръ, для преслѣдованія преступленій по книгопечатанію, съ жалованьемъ по 20,000 реаловъ.

— Minister wojny, marynarki i spraw wewnętrznych, Margr. *di Villamarina*, tudzież Minister spraw wewnętrznych, Hr. *Solaro della Margarita*, dekretem królewskim z dnia 11-go t. m. zostali uwolnieni ze służby, a na ich miejscu mianowani: Ministrem spr. zagr. Hr. *Asinari di San Marzano*, dotychczasowy Poseł przy dworze Neapolitańskim; Dyrektorem ministerstwa wojny i marynarki, Jenerał Major Hr. *Broglia di Casalborgone*, a zaś Ministrem spraw wewnętrznych, dotychczasowy Dyrektor tegoż ministerstwa, Kawaler *des Amorois di Nevache*. Nadto Rzeczywistym naczelnikiem i Prezydentem w wydziale oświecenia, mianowany został dotychczasowy jego Dyrektor, Margr. *Alfieri*, mąż lubiony i szanowany powszechnie. W ogólności, cała ta zmiana gabinetu zdaje się być w duchu postępu.

Neapol, 27 września.

Wszyscy tu są przekonani, że Lord Palmerston podał naszemu rządowi notę, w której żąda wykonania, zawartego w roku 1816 z Anglią traktatu, mocą którego, Król Neapolitański obowiązany jest, każde podwyższenie opłaty celnéj, poddawać naprzód pod roztrząśnienie zwołanego w tym celu parlamentu Sycylijskiego. Po naradzeniu się z gabinetem austryackim, Król Ferdynand odpowiedział na tę notę, że rzeczony traktat nie może być obowiązującym obecnie, gdyż Sycylijski parlament został rozwiązany mocą dekretu królewskiego, podług wszelkich przepisanych formalności.

Hiszpania.

Madryt, 12 października.

Onegdaj, w rocznicę urodzin Królowéj, przybyło na pokoje przeszło 2,000 osób, pomiędzy którymi nie brakowało żadnego Granda, żadnego utytułowanego. Na wielki bal, dany téj nocy w zamku, przybyło 800 osób, i nawet najgorliwsi progresiści nie omieszkali korzystać z zaproszenia. Tymczasem Ministrowie użyli pośrednictwa Delegata Papiezkiego, Mons. Brunelli, dla pojednania pary Królewskiéj. Jakoż pomieniony Prałat, udał się d. 9 do Pardo, gdzie miał długą rozmowę z Królem. Skutkiem jéj było, iż Król napisał nazajutrz do swéj małżonki list pełen uszanowania, w którym winszując jéj urodzin, uprasał zarazem o pozwolenie mieszkania znowu z nią razem w pałacu. Osoby otaczające Króla, zapewniają, że jeśli żalił się dotychczas na Jenerała Serrano, to tylko dla tego, że ten, gdy go w pałacu spotkał, nigdy przed nim kapelusza nie zdjął.

— Jenerał Serrano wyjechał wczoraj sześcio-konnym powozem do Granady. Wuj jego, Jenerał Dominguez, i Minister Ros de Olano, doświadczony jego przyjaciel, jechali konno przy powozie. Towarzyszą mu złorzeczenia obu stronnictw, tak moderadów jak i progressistów. A jednak pierwsi byliby mu chętnie przebaczyli, i w dotychczasowem utrzymali go stanowisku, gdyby się mogli byli spodziewać, że on wpływu swojego używać będzie ciągle na ich korzyść, a przeciw progressistom, jak to uczynił przy ostatniéj zmianie ministerjalnéj.

— Owdowiała Hrabina Montijo, ścisła przyjaciółka Jenerała Narvaez i umiejąca kierować urządzeniem zabaw, otrzymała wysoki urząd wielkiéj ochmistrzyni dworu (Camerera Mayor), oddawna opróżniony po wyjściu Margrabiny Santa Cruz.

— Dotychczasowy sekretarz Królowéj, Don Ventura de la Vega, który przed kilku dniami mianowany został za poprzedzającego ministerstwa pod-sekretarzem stanu w wydziale spraw zagranicznych, został złożony z tego urzędu przez Jenerała Narvaez.

— Mocą postanowień Królowéj, podpisanych przez Ministra skarbu P. Orlando cofnięta została sprzedaż dóbr, należących do gmin i instytutów dobroczynnych.

— Postanowieniem Królewskiem, podpisaném przez Ministra sprawiedliwości Arrazola, ustanowiony został osobny dla Madrytu Prokurator, w celu ścigania przestępstw druku. Urzędnik ten pobierać będzie 20,000 realów.

14 *Октября.*

Королева изъявила согласіе, чтобы Король Донъ Францискъ возратился во дворецъ; генералъ Нарваэзъ, по полученіи о томъ увѣдомленія, тотчасъ созвалъ совѣтъ министровъ и увѣдомилъ его о волѣ Королевы. Засимъ вчера утромъ, отправился въ Пардо, чтобы донести объ этомъ Королю, а по полудни, въ сопровожденіи Папскаго нунція, прелата Брунелли, опять поѣхалъ къ Королю, который, какъ слышно прибудетъ около пяти часовъ. По случаю пріѣзда Его Величества разставлены войска отъ дворца до городскихъ воротъ, гдѣ Его Величество встрѣченъ будетъ мѣстнымъ начальствомъ и сопровождаемъ во дворецъ. Возвращеніе Короля во дворецъ соединено будетъ съ нѣкоторыми обрядами. Королева приняла своего супруга съ примѣтнымъ волненіемъ, а потомъ, вмѣстѣ съ нимъ благодарила Папскаго нунція и ген. Нарваэза.

— Королева Христина прибыла сегодня въ Мадритъ, въ 5 часовъ утра, совершивъ поѣздку изъ Парижа въ теченіи четырехъ съ половиною сутокъ, съ герцогомъ Ріанзаресомъ и только однимъ слугою. Въ часъ по полудни Е. В. посѣтила Королеву Изабеллу, вмѣстѣ съ герцогомъ Ріанзаресомъ и ген. Нарваэзомъ. Говорятъ, что Королева Изабелла съ большимъ радущіемъ встрѣтила свою родительницу, хотя впрочемъ только вчера узнала о пріѣздѣ своей родительницы въ Испанію. Въ 3 часа разговоръ ихъ еще продолжался въ присутствіи перваго министра. Король еще не выходилъ изъ своихъ комнатъ и не видался съ своею фамиліею.

— Постановленіемъ Королевы отъ 13 с. м. уволенные временно отъ должности статсъ-кавалеры, снова призваны ко двору.

Грецiя.

Аѳины, 10 *Октября.*

Палата депутатовъ открыта 25 с. м., подъ предсѣдательствомъ г-на Калиѳронаса. Прежде всего палата занялась составленіемъ адреса къ Королю, и на другой день, послѣ нѣкоторыхъ поправокъ, утвердила этотъ адресъ, который за тѣмъ поднесенъ былъ Королю 28 с. м. Сегодня, Король и Королева отправились въ Ѳивы и въ Беотію.

— Предъ отъѣздомъ своимъ въ Ѳивы, Король приказалъ предложить палатѣ депутатовъ проектъ, объ изъявленіи кавалеру Эйнару признательности, за оказанную Греціи важную услугу, уплатою Англіи 500,000 фр. Сумма сія доставлена была Англіи во время, когда палаты не были собраны; нынѣ правительство Греціи возвратитъ ее съ благодарностію, какъ священный долгъ. Палаты по представленію министровъ, разрѣшили внести оный въ роспись національныхъ долговъ.

— Недоразумѣнія съ Турціею все еще продолжаются. Порта, какъ извѣстно, предприняла принудительныя мѣры. Греческіе консулы уже получили предписаніе прекратить свои занятія по всему Турецкому государству, и судамъ съ греческими флагами имѣетъ быть воспрещено плаваніе при берегахъ. Однако нѣтъ никакихъ признаковъ, чтобы греческое правительство думало объ удовлетвореніи требованій Порты; напротивъ все заставляетъ предполагать, что оно окончательно рѣшилось отказать въ удовлетвореніи, но прежде желало прибѣгнуть къ посредничеству чужестранныхъ державъ, чтобы истощить всѣ мѣры примиренія. Сообразно отвѣтамъ, которые будутъ получены отъ европейскихъ кабинетовъ, греческое правительство сдѣлаетъ постановленіе, которое будетъ считать болѣе соотвѣтствующимъ интересамъ общаго порядка и достоинству греческаго престола.

Dnia 14 *października.*

Królowa udzieliła onegdaj pozwolenie, aby Król Don Francisco de Assiz wrócił do pałacu Madryckiego. Jenerał Narvaez, otrzymawszy to upoważnienie, zwołał natychmiast radę Ministrów i zawiadomił ją o woli Monarchini. Następnie, wczoraj rano udał się do Pardo, aby donieść Królowi tę radośną wiadomość, a po obiedzie, łącznie z Nuncyuszem Apostolskim, Mons. Brunelli, udał się tamże, aby towarzyszyć Królowi w powrócie do Madrytu, co nastąpiło około godz. 5 éj. Wojska na przyjazd jego rozstawiono szpalerem, od pałacu do rogatki San Vincente, gdzie władze miejskie przyjmowały go i towarzyszyły mu aż do pałacu. Przybycie Króla do pałacu połączone było z pewnemi obrzędami. Królowa przyjęła go z żywém wzruszeniem, a następnie wraz ze swoim małżonkiem wynurzyła swoje podziękowanie, tak Nuncyuszowi Apostolskiemu, który był pośrednikiem zgody, jako też i Jenerałowi Narvaez.

— Królowa Krystyna przybyła dziś do Madrytu, o godzinie 5-éj z rana. Odbyła podróż z Paryża w przeciągu pół piąta dnia, z Xięciem Rianzares i jednym tylko służącym. O godzinie 1 éj odwiedziła Królowę Izabellę, łącznie z Xięciem Rianzares i Jenerałem Narvaez. Królowa, jak powiadają, najczuléj powitała matkę, lubo jak twierdzą, dowiedziała się dopiéro wczoraj wieczorem o podróży jéj do Hiszpanii. Rozmowa, któréj piérwszy Minister był obecny, nie skończyła się jeszcze o godzinie 3 éj. Król jeszcze nie wyszedł ze swoich pokojów i nie widział się z członkami swéj rodziny.

— Postanowieniem Królowéj z dnia 13 b. m., kawalerowie honorowi, zawieszeni w służbie dworskiéj, powołani zostali do pełnienia swych obowiązków.

Grecya.

Ateny, 10 *października.*

Dnia 25-go z. m. otworzoną została Izba Deputowanych, pod przewodnictwem Prezesa, P. Kalliphronas. Izba zajęła się naprzód adressem do Króla, który, po niejakich sporach i mniéj ważnych poprawkach, dnia następnego uchwaliła. Adress rzeczony złożony był Monarsze na uroczystem posłuchaniu dnia 28 go. Dzisiaj zaś wyjechał Król z małżonką swoją do Teb i Beocyi.

— Przed swoim do Teb wyjazdem, Król kazał złożyć Izbie Deputowanych dekret, w którym składa dzięki kawalerowi Eynard, za uczynioną ważną przysługę Grecyi, przez zapłacenie Anglii 500,000 fr. Summa ta wyliczona była pomienionemu mocarstwu w czasie, kiedy Izby zebrane nie były; obecnie zaś połączone władze państwa zwrócą ją z wdzięcznością, jako dług święty. Izby, na wniosek Ministrów, kazały już go wpisać w wielką xięgę długów narodowych.

— Nieporozumienie z Turcyą znajduje się ciągle w tym samym punkcie. Porta, — jak wiadomo, — powzięła środki zmuszające. Już Konsulowie greccy otrzymali rozkaz zaprzestania swych funkcyi w całém państwie tureckiem, i że żegluga nadbrzeżna ma być właśnie wzbroniona okrętom noszącym banderę grecką. Nic jednak nie zapowiada, aby rząd grecki myślał o zadosyć-uczynieniu wymaganiom dywanu. Wszystko owszem każe mniemać, że powziął postanowienie formalnego odmówienia ultymatowi Wysokiéj Porty; ale chciał pierwiéj jeszcze uczynić krok do mocarstw, aby najprzód wyczerpać wszelkie środki pojednania. Stosownie do odpowiedzi, jaką odbierze od gabinetów europejskich, rząd grecki poweźmie postanowienie, jakie uważać będzie za najstosowniejsze dla interessów powszechnego porządku i godności tronu greckiego.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳ. Гликсберга—Печ. позвол. 31-го Октября 1847 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ.*